

РЕШЕНИЕ

№ 217

гр. Благоевград, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на деветнадесети април през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

Членове: Катя Сукалинска
Моника Христова

като разгледа докладваното от Катя Сукалинска Въззивно гражданско дело
№ 20221200500225 по описа за 2022 година

Производството по настоящото в.гр.д.№225/2022г. по описа на Окръжен съд-Благоевград е образувано по жалба вх.№01199/27.01.2022г. на В. ИЛ. М., ЕГН *****, с.С., общ.П., ул.“****” №3, в качеството ѝ на съпруга-недлъжник, с която се обжалва насочването на принудителното изпълнение по изпълнително дело №240/2009г. по описа на ЧСИ Ш.Д. чрез провеждане в периода 06.12.2021г.-06.01.2022г. на публична продажба върху несеквестрируемо имущество по чл.444, т.5 от ГПК - ½ ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 66901.28.16., находящ се в с.С., местността „****“, общ.П., по КККР на с.С., с площ от 3 381 кв.м., представляващ 1/2 ид.ч. от нива с площ от 3.380 дка, находяща се в местността „****“, в землището на с.С., общ.П., представляващ имот №028016, ЕКАТТЕ 66901. В жалбата е обективизирано и искане с правно основание чл.438 от ГПК за спиране на действията по принудително изпълнение.

В жалбата се сочи, че В. ИЛ. М. е съпруга на Г. К. М. – длъжник по изпълнително дело №240/2009г. по описа на ЧСИ Ш.Д.. Жалбоподателката твърди, че на 10.01.2022г. научила за проведената в периода 06.12.2021г.-06.01.2022г. публична продажба на горепосочения недвижим имот. Настоява, че не е била уведомена за насочването на продажбата. Твърди, че имотът е съпругеска имуществена общност и е несеквестрируем по силата на чл.444, т.5 от ГПК. Твърди, че тя и семейството ѝ се занимават със земеделие, като преобладаващата част от имотите, които обработват, са наети. За периода от 06.12.2021г. до 06.01.2022г. процесният имот бил единственият земеделски имот, който двамата съпрузи притежавали. Според жалбоподателката е опорочена процедурата по оповестяването на публичната продажба, вкл. не било залепено уведомление на самия имот. Твърди, че е имала намерение при

провеждане на публичната продажба да упражни правото си по чл.505, ал.1 от ГПК. Представя доказателства, че извършва дейност като земеделски стопанин. По изложените в жалбата съображения се настоява за отмяна на принудителното изпълнение като насочено към несеквестируем имот и отмяна на всички извършени до момента изпълнителни действия. Претендира и сторените разноси в производството.

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК е подадено възражение от взыскателя „****“ ЕАД, който намира жалбата за неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Излагат се правни съображения, че разгласяването на продажбата е действие, което е извън предмета на съдебна проверка при обжалване на предприети действия по принудително изпълнение. Взыскателят намира, че правата на съпруга-недължник не са засегнати, доколкото в случая предмет на публичната продажба е единствено припадащата се на съпруга-дължник 1/2 ид.ч. от имота.

В мотивите на ЧСИ Ш.Д. се сочи, че жалбата е процесуална недопустима, тъй като е подадена от трето лице, което има право да обжалва действията на съдебния изпълнител само в хипотезата на чл.435, ал.4 от ГПК, която не е налице. Оспорва се правото на съпруга-недължник да упражнява правата на длъжника по чл.435, ал.2 от ГПК. Не били представени доказателства, че длъжникът по делото има качеството на земеделски стопанин по смисъла на чл.444, т.5 от ГПК. Соци се, че меродавният момент, към който следва да се прецени несеквестируемостта на конкретно имущество на длъжника, по отношение на което е насочено принудителното изпълнение, е моментът на налагане на възбраната, а в случая възбраната е вписана в Служба по вписванията при РС-П. с дв.вх.рег.№272/28.03.2011г., Акт №22, т.1 в полза на „****“ АД. В жалбата не били посочени конкретни оплаквания за допуснати от съдебния изпълнител нарушения на правилата за провеждане на принудителното изпълнение по отношение на конкретния недвижим имот. Счита, че жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

От съвкупния анализ на наличните по делото доказателствени материали се установява следната фактическа обстановка:

Производството по изп.д.№240/2009г. по описа на ЧСИ Ш.Д. е образувано с Разпореждане от 13.05.2009г. въз основа на молба вх.№03461/11.05.2009г. на взыскателя „****“ АД /предишно наименование „****“, против длъжниците ЕТ „****“, седалище и адрес на управление с.С., общ.П., Булстат ****, чрез Г. К. М., ЕГН *****; Г. К. М., ЕГН ***** и В. ИЛ. М., ЕГН ***** /ипотекарен длъжник/, за заплащане на суми по изпълнителен лист от 01.04.2009г. по гр.д.№356/2009г. на Районен съд-П..

След образуване на делото, съдебният изпълнител е проучил имуществото на длъжника.

Видно от писма вх.№6015/16.03.2012г. и вх.№9326/03.04.2013г. на НАП: за 2010г. от Г. К. М. е подадена годишна данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ с декларирана дейност на ЕТ; за 2011г. няма данни за ГДД; на 17.05.2012г. Г. К. М. е сключил трудов договор с „Райски фрут“ ЕООД.

С Молба вх.№04779/18.03.2011г. взыскателят „****“ АД е поискал от съдебния изпълнител да бъде наложена възбрана върху всички недвижими имоти, собственост на длъжника по изпълнителното дело, съгласно приложена справка. С Постановление за налагане на възбрана върху недвижим имот изх.№4978/23.03.2011г. на ЧСИ Ш.Д. е наложена възбрана

върху следния недвижим имот, собственост на Г. К. М. – поземлен имот с предназначение нива с площ от 3.380 дка, находящ се в местността „****“, в землището на с.С., с ЕКАТТЕ 66901, общ.П., седма категория, представляващ имот №028016, при съсед: имот №028015 – ливада на И.Т.И.; имот №028017 – нива на А.В.И.; имот №000255 – полски път – общинска собственост. Възбраната е вписана в дв.вх.рег.№272/28.03.2011г., книга възбрани вх.рег. №279/28.03.2011г., том 1, Акт №22/2011г., вид дело 108/28.03.2011г. Представен е Нотариален акт за покупко-продажба на горепосочения имот №132, том 1, рег.№1995, дело №119 от 29.02.2008г. с купувач Г. К. М..

С Постановления за налагане на възбрани изх.№4985/23.03.2011г., изх. №4989/23.03.2011г., изх.№ 4993/23.03.2011г. са наложени възбрани и върху следните недвижими имоти на длъжника Г. К. М. – нива от 2.078 дка, находяща се в местността „****“, в землището на с.С., имот №074034; нива с площ от 2.501 дка, находяща се в местността „****“, землището на с.С., имот №051121; нива с площ от 3.808 дка, находяща се в местността „****“, землището на с.С., имот №051123, които възбрани са надлежно вписани.

До Г.К. М. и до В. ИЛ. М. са изпратени Уведомления изх. №18624/26.06.2013г. и изх.№18630/26.06.2013г., надлежно връчени на 01.07.2013г., че се пристъпва към принудително изпълнение чрез опис на 15.07.2013г. на гореописаните 4 бр. недвижими имоти. Описът е отложен по молба на вискателя.

С молба вх.№25370/27.09.2016г. вискателят „****“ АД е поискал да се пристъпи към принудително изпълнение чрез извършване на опис и продажба на горепосочените 4 бр. ниви, възбрани в полза на банката, собственост на длъжника Г. К. М., сред които и процесната нива с площ от 3.380 дка, находящ се в местността „****“, в землището на с.С., общ.П.. С Резолюция на ЧСИ Ш.Д. от 27.09.2016г. е насрочено принудително изпълнение – опис на недвижимите имоти за 28.09.2016г. До Г. К. М. в качеството му на длъжник, до В. ИЛ. М. в качеството ѝ на съпруга-недлъжник и до ЕТ „Г.М.“ в качеството на длъжник са изготвени Уведомления изх.№22699/27.09.2016г., изх.№22702/27.09.2016г. и изх.№22705/27.09.2016г., че се пристъпва към принудително изпълнение върху имотите и се насрочва опис за 28.09.2016г. С Протокол от 27.09.2016г. е удостоверено, че съдържанието на уведомленията е съобщено на техните адресати по телефона, поради което са приети за редовно връчени на основание чл.44, ал.2 от ГПК. На 28.09.2016г. в Протокол за опис на недвижимо имущество е обективизирано извършването на опис на процесната нива – установено е, че имотът е неограден, без обособени реални граници, засят с трайни насаждения – овощки в плододайна възраст; в имота видимо се провеждат аграро-технически мероприятия.

В периода от 28 октомври 2016г. до 26 април 2021г. по отношение на ½ ид.ч. от процесния недвижим имот са проведени много публични продани, които са обявени за нестанаали.

С Разпореждане от 01.12.2021г. на ЧСИ Ш.Д. е насрочена публична продан на процесната нива – ½ ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 66901.28.16., находящ се в с.С., общ.П., по КKKP на с.С., с площ от 3 381 кв.м., при съсед: 66901.28.15, 66901.28.17, 66901.28.23, представляващ 1/2 ид.ч. от нива с площ от 3.380 дка, находяща се в местността „****“, в землището на с.С., с ЕКАТТЕ 66901, общ.П., седма категория, представляващ имот №028016, съгласно нотариален акт на покупко-продажба на недвижим имот, която

публична продан да се проведе от 06.12.2021г. до 06.01.2022г. На длъжника по изпълнителното дело Г. К. М. на 10.12.2021г. са връчени Уведомления за насрочената публична продан.

С Протокол за изпълнение върху недвижим имот от 07.01.2022г. на основание чл.492 от ГПК за купувач на ½ ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 66901.28.16. е обявен К.В.Т..

С Резолюция на ЧСИ Ш.Д. от 20.01.2022г. на мястото на досегашния взыскател „****“ АД на основание чл.429 от ГПК е конституирано като взыскател дружеството „****“ ЕАД.

С Молба вх.№00683/20.01.2022г., адресирана до съдебния изпълнител, В. ИЛ. М., е поискала преди издаване на Постановление за възлагане на имота, да бъде прекратена публичната продан поради това, че имотът е несеквеструем; че не е била уведомена за насрочената публична продан; че публичната продан не е била разгласена по надлежния ред. Липсва произнасяне по молбата от страна на съдебния изпълнител.

На 27.01.2022г. е изготвено Постановление за възлагане на имота, надлежно връчено на длъжника Г. К. М. на 21.02.2022г. Срещу Постановлението за възлагане на имота са подадени жалби от Г. К. М. и В. ИЛ. М..

Видно от приложените по делото Постановление за възлагане на недвижим имот №719/17.03.2021г. по изпълнително дело №252/2010г. на ЧСИ А.Ц., Удостоверение изх.№204/30.03.2022г. и Справки №439602/08.04.2022г. и №439614/08.04.2022г., издадени от Агенция по вписванията, притежаваните в режим на СИО от Г. К. М. и В. ИЛ. М. 3 ниви са продадени на публична продан по горепосоченото изпълнително дело, а именно: нива от 2.078 дка, находяща се в местността „****“, в землището на с.С., имот №074034; нива с площ от 2.501 дка, находяща се в местността „****“, землището на с.С., имот №051121; нива с площ от 3.808 дка, находяща се в местността „****“, землището на с.С., имот №051123.

Видно от издадено Удостоверение изх.№РЗС-02-11-1/20.01.2022г. от Областна дирекция „Земеделие“ – Благоевград Г. К. М. е регистриран като земеделски стопанин на основание Наредба №3/29.01.1999г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани на 11.04.2017г. и е отписан от регистъра, считано от 28.02.2018г.

Жалбоподателката В. ИЛ. М. е представила с жалбата следните доказателства – Регистрационна карта на земеделски производител от 15.02.2021г.; Удостоверение изх.№РЗС-02-9-1/18.01.2022г. Областна дирекция „Земеделие“ – Благоевград, че е регистрирана като земеделски стопанин на основание Наредба №3/29.01.1999г. на 02.02.2012г. с последващи пререгистрации до 15.02.2021г.; Декларация по чл.32, ал.1 от Наредба №3/17.02.2015г., Анкетен формуляр вх.№РЗС-01-1157/08.02.2021г. за използвана земеделска земя.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото съгласно разпоредбата на чл.503, ал.3 от ГПК съпругът-недлъжник може да обжалва изпълнителните действия на същите основания като съпруга-длъжник, в случая – по чл.435, ал.2, т.2 от ГПК - насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквеструемо, като правната квалификация на жалбата се извежда от

заявените факти относно несеквестируемост на недвижимия имот, срещу който е насочено изпълнението. Съгласно разясненията по Тълкувателно решение №2/26.06.2015г. по тълк.д.№2/2013г. на ОСГТК на ВКС срокът за обжалване при насочване на изпълнението върху вещь започва да тече от връчването на съобщението за насрочване на проданта. Пропускането на този срок обаче не осуетява правото на длъжника да иска от съдебния изпълнител да прекрати започналата продан преди издаването на постановление за възлагане (съдебният изпълнител не може да оттегли това постановление) или да му върне получената от публичната продан сума преди тя да е получена от кредитора, тъй като съдебният изпълнител може да предпочете да обезщети вредите на участвалите наддавачи в публичната продан, вместо да продължи да уврежда длъжника. Пропускането на срока осуетява само отменяването на публичната продан като изпълнително действие (отделното ѝ обжалване е недопустимо и съответно отменяването ѝ – невъзможно). Видно от материалите по делото, на съпруга-недлъжник не е връчено съобщение за насрочената за периода 06.12.2021г. до 06.01.2022г. публична продан на имота. Твърди, че узнала за нея на 10.01.2022г., а жалбата е подадена на 24.01.2022г. по пощата, поради което подадената жалба се явява процесуално допустима.

Съпругът недлъжник има качеството на страна със самостоятелни права в процеса на съдебното изпълнение върху вещь, представляваща СИО и не е трето лице по смисъла на чл.435, ал.4 от ГПК, поради което е неприложима разпоредбата на чл.437, ал.2 от ГПК /Решение №524/10.06.2010г. по гр.д. №595/2010г. на ВКС, IV г.о./.

Разгледана по същество, подадената жалба е неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателката в качеството си на съпруга на длъжника по делото оспорва насочването на изпълнението върху процесната нива с площ от 3.380 дка, находяща се в местността „****“, землището на с.С., общ.П., поради несеквестируемост на същата на основание чл.444, т.5 от ГПК.

Съгласно разясненията по Тълкувателно решение №2/26.06.2015г. по тълк.д.№2/2013г. на ОСГТК на ВКС несеквестируемостта на непотребимите вещи е забрана за тяхното осребряване. На обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество. Насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на несеквестируемост (пълна или частична) на заповирано или възбранено имущество за събирането на определено парично вземане. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвестируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. В жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия – заповор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др. Съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестируемостта и в този смисъл я нарушават. Отделното обжалване на тези действия не е допустимо. Ако приеме наличието на несеквестируемост, съдът отменя всички изпълнителни действия, които нарушават (несъвместими са с) несеквестируемостта и без да е отправено изрично искане за това: отменя наложения заповор върху несеквестируеми потребими вещи, върху изцяло несеквестируемо вземане (като указва за кои кредиторови вземания важи тя) или указва, как се

определя секвестрируемата част при частична несеквестрируемост, без да отменя запора; отменя постановлението за назначаване на пазач или насрочването на публична продажба на несеквестрируема непотребима вещ.

Несеквестрируеми по смисъла на чл.444, т.5 от ГПК са земите на длъжника-земеделски стопанин: градини и лозя с площ до 5 дка, или ниви или ливади с площ до 30 дка, и необходимите за водене на стопанството машини и инвентар, както и торовете, средствата за растителна защита и семето за посев - за една година. В хода на изпълнителното производство са установени притежаваните от длъжника недвижими имоти - земеделски земи и с няколко постановления за налагане на възбрани от съдебния изпълнител, същите са възбранени. Предмет на жалбата е насочване на изпълнението върху 1/2 ид. част от земеделска земя, собственост на длъжника – нива с площ от 3.380 дка, находяща се в м. "****", землището на с.С.. По делото обаче не се установява горепосочения имот, срещу който е насочено принудителното изпълнение, да е несеквестрируем. Това е така, тъй като притежаването на имоти от вида на изброените в чл.444, т.5 от ГПК, не е достатъчно, за да бъде уважено възражението за несеквестрируемост, тъй като законът изисква кумулативното наличие на още една предпоставка – длъжникът да е земеделски стопанин. Притежаването на такива имоти не определя длъжника като земеделски стопанин.

Понятието „земеделски стопанин“ е легално дефинирано в §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители, която правна норма препраща към определението, съдържащо се в чл.4, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) №1307/2013, съгласно което „земеделски стопанин“ означава физическо или юридическо лице, или група физически или юридически лица, независимо какъв е правният статут на тази група и на нейните членове съгласно националното право, чието стопанство се намира в териториалния обхват на Договорите, определен в член 52 от ДЕС във връзка с членове 349 и 355 от ДФЕС, и което осъществява селскостопанска дейност. Понятията „стопанство“ и „селскостопанска дейност“ следва да се разбират в смисъла, разяснен от чл.4, параграф 1, буква „б“ и буква „в“ от Регламент (ЕС) №1307/2013, към които препращат и §1, т.24 и т.25 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители. Земеделско стопанство означава всички използвани за селскостопански дейности и управлявани от земеделски стопанин единици, които се намират на територията на една и съща държава членка, а земеделска дейност означава: производството, отглеждането или култивирането на селскостопански продукти, включително прибирането на реколтата, доенето, развъждането на животни и отглеждането на животни за селскостопански цели; поддържането на земеделска площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване без подготвителни действия, които са извън рамките на обичайните земеделски методи и машини, съгласно определени от държавите членки критерии въз основа на установена от Комисията рамка, или извършване на минимална дейност, която се определя от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване.

В Решение №125/04.11.2015г. по гр.д.№5502/2013г. на ВКС, II г.о. е разяснено, че придобиването на качеството земеделски стопанин не се свързва с определен регистрационен режим. Липсата на надлежна регистрация, към

момента на налагане на възбраната на земеделските земи, не лишава лицето, което развива стопанска дейност и твърди да се издържа от същата, от закрилата на закона. Релевантно за качеството земеделски стопанин е фактическото осъществяване на селскостопанска дейност в земеделско стопанство като източник на издръжка на длъжника и неговото семейство. Меродавният момент, към който следва да се цени несеквестрируемостта на конкретно имуществото на длъжника, по отношение на което е насочено принудителното изпълнение, е моментът на налагане на възбраната.

В настоящия случай по делото липсват каквито и да било доказателства, че към горепосочения релевантен момент – към датата на налагане на възбраната върху имота /възбраната е вписана на 28.03.2011г./, длъжникът се занимава със селскостопанска дейност, както и че процесната нива е включена в земеделското му стопанство и го обслужва. Пред съдебния изпълнител не са представени доказателства, нито пред настоящата съдебна инстанция е поискано събиране на доказателства, от които да се установи, че длъжникът реално е извършвал селскостопанска дейност, характера, естеството и обема на същата, какви имоти са включени в стопанството му и чрез които той осъществява дейността си. Видно от издадено Удостоверение изх.№РЗС-02-11-1/20.01.2022г. от Областна дирекция „Земеделие“ – Благоевград Г. К. М. е бил регистриран като земеделски стопанин в периода от 11.04.2017г. до 28.02.2018г., което е извън релевантния по делото период. От писмата на НАП също не се установява длъжникът да е декларирал доходи от дейност като земеделски стопанин. Тоест по делото липсват доказателства, от които да може да се направи извод, че към момента на налагане на възбраната върху процесната нива, длъжникът е имал качеството на земеделски стопанин съгласно изискването на чл.444, т.5 от ГПК, респ. да е извършвал присъщата за това качество дейност именно посредством възбранения имот.

Представените с жалбата доказателства не касаят длъжника по делото, а осъществяваната от съпруга-недлъжник земеделска дейност. Освен това същите се отнасят за период, последващ меродавния момент за преценка несеквестрируемостта на имуществото, спрямо което е насочено принудителното изпълнение - видно е, че доказателствата удостоверяват обстоятелства след 2012г. Съгласно Тълкувателно решение №2/26.06.2015г. по тълк.д.№2/2013г. на ОСГТК на ВКС при жалба с правно основание чл.435, ал.2, т.2 от ГПК съдът е длъжен да се произнесе секвестрируем ли е имотът, върху който е насочено принудителното изпълнение, като наведените от жалбоподателката възражения за ненадлежно оповестяване на публичната продан и неуведомяването ѝ за същата са въпроси извън предмета на съдебна проверка в настоящото производство.

При това положение, съдът приема, че процесната ½ ид.част от нива не попада под защитата на чл.444, т.5 от ГПК, защото не е налице втората изискуема предпоставка на закона - длъжникът да е земеделски стопанин. Атакуваните действия по насочване на изпълнението към този имот са законосъобразни, а жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Предвид неоснователността на жалбата, искането за спиране на действията по изпълнението също следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателката не следва да бъдат

присъждани претендираните разноси по представения списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното, Окръжен съд-Благоевград

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователна жалба вх. №01199/27.01.2022г., подадена от В. ИЛ. М., ЕГН *****, с.С., общ.П., ул.“****” №3, в качеството ѝ на съпруга-недлъжник, с която се обжалва насочването на принудителното изпълнение по изпълнително дело №240/2009г. по описа на ЧСИ Ш.Д. върху несеквестрируемо имущество по чл.444, т.5 от ГПК - ½ ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 66901.28.16., находящ се в с.С., местността „****“, общ.П., по КККР на с.С., с площ от 3 381 кв.м., представляващ 1/2 ид.ч. от нива с площ от 3.380 дка, находяща се в местността „****“, в землището на с.С., общ.П., представляващ имот №028016, ЕКАТТЕ 66901.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно искането на В. ИЛ. М., ЕГН *****, с.С., общ.П., ул.“****” №3 за спиране на действията по изпълнението по изпълнително дело №240/2009г. по описа на ЧСИ Ш.Д..

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____